కాశీభట్ల వేణుగోపాల్

నేనూ - చీకటి

నేనూ – చీకటి

కాశీభట్ల వేణుగోపాల్

NENU - CHEEKATI *(Novel)*
by KASIBHATLA VENUGOPAL

First Edition : October, 2001
Second Edition : May 2013

© Author

Cover Design :
ULCHI

Published by :
AKSHARAM PRACHURANALU
87/1345-10, Nandyal Checkpost
Kurnool - 2
Cell : 95500 79473

For Online Purchases & e Book

Kinige www.kinige.com

Printed at
Sri Sri Printers
VIJAYAWADA - 520 002
Cell : 9490 634849

₹ : **100**

నేనూ - చీకటి

తమో కిరణాల్లా వర్తించిన కాంతి శూన్యంలోకి యోచనాక్షరాలు చినుకు, చినుకై, చిట్లిన బిందువున నన్ను నేను ఆవిష్కరించుకునే పుస్తకాన్నై.

విస్తరిల్లిన ఆకాశాశనై...

మొదలై...

తుది ఆదిలో విడుదలై,

నిజానికి నాకప్పుడు తెలుసు నేను మనిషినని! నిజానికి నాకెప్పుడూ తెలియదు మనిషంటే ఏమిటని!

ఒక క్షణం... ప్రభవం

మరుక్షణం... విశ్లథం

“బాపన్నా కొడుకులంతా తాగి ఈ మాదిరి రోడ్లమీద పడతాంటే లోకం సంకనాకి పోక ఇంకేమయితాది?”

అదో స్వరం... మరో మనిషి స్వరం...

“సారూ! లెయ్ అంగడి తెరసాల.”

నాగన్నా?... ఏమో? ఎవరికి తెల్సు.

నడుంకింద చెప్పు గుచ్చుకుంటోంది. చెప్పు? వాకిట్లో?... నా నడుం వాకిట్లో ఉందా...? రెండు చేతులూ పట్టి బలవంతంగా యీడుస్తూ నన్నెవరో లేపారు...

రాత్రి జరిగిన సంగీత సాహితీరసాభాసలు లీలగా జాడలుగా

బాదిలేర్... పో...

శ్రీనాథ వల్లభామాత్యులు...

‘డబుల్లేవు... ఎంతుందేం చిల్లర?’ ఆరా...

‘నలభయ్యేద్రూపాయలా పావలా...’

‘చాల్లే క్వార్టరొస్తుంది.’ మోజార్ట్ యహూదీమెన్యున్. ద్వారం, కార్పెంటర్స్.

జాయెతో జాయే కహా... తలత్.

సాహిత్యంలో పర్వర్షన్స్... పర్వర్టెడ్సాహిత్యం... సెక్స్ పేరున బూతులు తర్వాత?

అందరూ నన్నొదిలేసి

నన్నో కాందిశీకుడ్ని చేసి

నాగరికతల్ని అధిరోహించి వెళ్ళిపోయారు.

నేనో?

ఎడారి నోరు తెరిచి...

"సారా!సారా!" అంటూ... హనుమంతుగాడి రిక్షా యెక్కి ఆ గుడిసె ముందు... 'యేం సారూ!' కారా కిళ్ళీ గారపళ్ళ లక్ష్మి సకిలింపుల ఇకిలింపు ద్వారాలుదాటి... ప్లాస్టిక్ సంచీల్లో పరిమళిస్తూ పరిఢవిల్లే రుజిన ద్రవాన్ని...'త్వమేవాహం' అంటూ...

మళ్ళీ బయటకొస్తూ ఇంకో సంచీకొని... ఇక్కడికొచ్చా.

ఎస్! మెడికల్ షాపు ముందు కూచున్నా! యాంటీ సెప్టిక్ వాసన కొట్టే ఆ మూతేసిన అంగడి ముందు... మందుంచుకొని

స్ఫురణతో మరణాల్నీ,

జలజలా కన్నీళ్ళు రాలే రెప్పలకింద ఆనందాల్నీ యీ మెట్ల మీద ప్లాస్టిక్ సంచీ పుచ్చుకొని నేను తాగుదామనీ... తాగాలనీ... తాగా...

అంతే దాంతర్వాతేం... గుర్తులేదు.

నడుం కింద చెప్పు గుచ్చుకుంటోంది.

'సారూ లెయ్యి... ఇంటికి ఫో! రిక్షామాట్లాణ్ణా'

ఇదెవరు!... సహృదయతా?

బంకేసి అంటించినట్లున్న కనురెప్పల్నిచించి... ఒక్కసారి అటూ ఇటూ చూసా... యాంత్రిక వ్రణం పగిలిచీమూ నెత్తుర్లా ప్రవహిస్తున్న జనం...

మరుక్షణం.

కకావికలైన జ్ఞానధాతువులన్నీ

ఒక్కటై... ఒక్కటే అయ్యి...

నెమ్మదిగా లేచి... చెప్పు? వారతెగి పిన్నుతో కుట్టుకున్న నా నీలం రంగు రబ్బరు చెప్పు? వెదకి... వేసారి... మళ్ళీ వెదకి...

'ఇదిగో సారూ'!

నాకాలికి విశ్లథ రక్షణను తొడిగిన పరిమళం! లేచి... నిలబడలేనితనం... నిశ్శబ్ధంగా నా రెప్పల మధ్యనుంచి

వెచ్చటి రెండు, వుప్పటి కన్నీటి చుక్కలు, నేను...

మళ్ళీ మరో మనిషినై...

కుదించిన ఊకబస్తాలా...

ఆ రిక్షాలో జన్మించి... మళ్ళీ నేను.

"ధర్మాపేటలో మూడో సందులోకి ఫో! ఈ గడ్డంమనిషిని చూస్తేనే వాడి ఇంటిని చూపిస్తారు ఫో"

ఇస్త్రీ మల్లులో...నుదుటన మొదలైన పవిత్రతతో చెల్వారే నాగరకుడూసిన ఉమ్మి...

రిక్షావాడికి బాడుగో?

జేబులు తడుముకున్నా.

చినిగిన రెండ్రూపాయలనోటూ...

ఇందిరగాంధీ మంద్రంగా నవ్వే అర్థరూపాయి కాసూ. ఇరవై పైసల సత్తూ... విరిగిన రెండు బీడీలు...

బీడీ?

యెక్కడివి? యెవరిచ్చారీ బీడీలు?

బార్లోంచి బజార్లోకొచ్చిన నా నాగరికత.

వీడికి బాడుగో?

ఈగో?

బైబిలు మధ్యన పవిత్ర నిశ్శబ్దంలో...

నా గూట్లో పుస్తకాల మస్తిష్కాల దొంతరలో పది నెంబరు అచ్చొత్తించుకున్న శ్రీ మహాలక్ష్మి చిద్విలాసంగా!...

ఓహో! సరే...

గది ముందు రిక్షా ఆగితే...

ఆడతనం! ఆరువేల రూపాలు దాల్చి...

నేనారాధించేదే... కనుబొమలు నిక్కదీసి... నిస్సిగ్గుగా నన్ను.

లోపలకెళ్ళి... ఆ పది రూపాయలూ తెచ్చి వాడికిచ్చా

"చిల్లర్లేదు సా!"

మందు మీదుంటే అట్లాగే ఉంచుకోమనేవాడ్ని కానీ... ఊహూ... డబ్బుల్లేవు... అహం మరణించి...

"చిల్లర తెచ్చియ్యి... యెదురుగా హోటల్లో అడుగు" వాడొచ్చి, తెచ్చిచ్చిన చిల్లర తీసుకొని, వణుకుతున్న వేళ్ళని ఆ పవిత్ర పాపం చుట్టూ బిగించి నిశ్శబ్దంగా... నా గది తలుపులుమూసి... లోకం నుంచి తప్పుకున్న భ్రమతో...

నేను...

నా గదిలో...

నేను...

చీకట్లో...

ఆకల్తో...

చేతనా కలుషిత ఏకాంతంతో...

నేను...

తాలుకాఫీసు గుమస్తాగా...

నేను.

తాగుబోతుగా నేను.

ఓ శైథిల్యకిరణం చిత్రాతి చిత్ర వర్ణసంవర్తమై

నేను...

నా గదిలో... చీకటితో.

పాచిపట్టిన తొట్లో నీళ్లు...

యేదో పురాతనత్వం చేదిపోసుకుంటున్నట్టు చెంబు చెంబూ... చల్లటి నీళ్లు... నిన్నల... మొన్నల... గతాల వాసనలు కమ్మగా చల్లుతూంటే... చెంబు చెంబూ... నెత్తిన గుమ్మరించుకుంటున్నా...

నిన్నలను ఈ రోజులు చెరిపేసే చరిత్ర...

మరో పేజీ... నేనే పుస్తకాన్ని...

కాలం పఠిత!

❊ ❊ ❊

వైభవోద్రిక్తదినాన్ని భుజాన వేసుకుని భగవాన్లని వెతుకుతూ వెళ్లా...

పూల వాసనల్ని దొంగిలించిన ఉచ్చల కంపు...

ఆగి సాగే యాంత్రిక వాహనాల పురీష తప్త రేణువుల్తో పరిమళించే నేల...

గోళీలాడే పిల్లలు...

పిల్లల కీచులాటలు...

'నీయమ్మా!' ప్రత్యుత్పత్తి క్రియను తిట్టుగా సంకేతిత్తూ తన ప్రత్యర్థిని... యేమి చేయలేని ఆశక్తతతో వాడి అమ్మకు... తిట్టుగా ఆపాదిస్తూ...

వో కుష్టువేధవ. నిండాపదేళ్ళు లేవు. వాడు... ఆ క్రియను వాడితే యిటువీడు వాడి అమ్మనూ, అక్కనూ యిద్దర్నీ కలిపి సంభోగిస్తానని.

భాష...! నాగరికత...!

బట్టలు విప్పుకుని నగ్నమై భయోద్విగ్నమై...

వాడెవడో నన్ను తప్పతాగినస్థితిలో యేమో అన్నాడన్న బాధెందుకు?

భగవాన్లుంటాడా?

"వొరే భగవాన్లూ!"

బొమ్మల చదరంగపు లుంగీ... బాధా వినిమయ తప్త భావనా ఛిద్రమయమైన బనీను... ప్రత్యక్షించిన భగవాన్లు...

భగవాన్లు... ఎమ్.ఏ. డబల్లిట్...! భగవాన్లు...

అనర్గళంగా ఆంగ్లంలోనూ, తెలుగులోనూ సాహితీకరించగల సాహసి భగవాన్లు...

శవాలు...

పరిమళించే... సుగంధించే శవాలు...

వహించే వాహనాల్ని... వాహనాన్ని నియంత్రించే నియంత...

భగవాన్లు...!

ఓ బకెట్‌తోనూ, మరో చేత అంచూడిన ప్లాస్టిక్ బిందెతోనూ నీళ్ళను మోస్తూ భగవాన్లు!

"కూచోరా... ఇంకో రెండురౌండ్లు పట్టిస్తే... రెండ్రోజుల వరకూ ఢోకా ఉండదు .. వారంతర్వాత నీళ్లొస్తున్నాయి" నిర్మలంగా నీళ్ళంతస్వచ్ఛంగా అన్నాడు.

వాడి గది తెరచి లోపలికెళ్ళా.

లోపల... గతాల వాసనల్ని పెనవేసుకున్న చీకట్లని చెండాడుతూ... వాడి

గదిలోకి ప్రవేశం. మూలన వాడి ఆకలిని నశింపచేసే అస్త్రం... కిరసనాయిలు పొయ్యి! దాని మీద ఉడుకుతోంది ఆకలి రోగపు మందు...!

ఎప్పుడూ వాడుమూత తియ్యని పెట్టె. తాళం వేసి మూసేసిన వాడి మేధస్సల్లే...!

చిరిగిన చాప...

దాని మీద రంగులు మాసిన... హంగులు కోల్పోయిన మడతల పరుపు... ఉడుకుతున్న అన్నం వాసన కమ్మగా ఉంది...

భగవాన్లకి తెలుసు... నేనంత ఉదయాన్నే వక్రరేఖనై వాడి గది గోడల మధ్య ఉదయిస్తే...

నా కడుపులో ఓ ఇథియోపియానూ.

నా జేబుల్లో ఆకాశాలనూ నింపుకొచ్చుంటానని...!

మరో విడత నీళ్లు తెచ్చి సిమెంటు తొట్లో పోస్తూ...

'సర్వో డబ్బాలో డబ్బుల్దీసుకుపోయి హోటల్లో సాంబారూ మజ్జిగా పోయించుకోర్రా"

నన్ను కన్నతల్లిక్కూడా నా ఆకలిగురించిన అవగాహన అంతగా ఉండుంటుందని నేననుకోను... నీర్సంగా ఉంది. ఇంకా రాత్తిరి తాగిన సారాయి బ్రాందీలు కలగలపి వెచ్చటి పొగలూ సెగలుగా నిట్టూర్పుల రూపాంతరాలతో...!

ముక్కులోంచి నీళ్ళు కారుతున్నాయి... ఎడమ భుజానికి ముక్కుతలతో తుడుకుని లేచా...

రెండు అల్యూమినియం క్యాన్లతో వేడన్నం... సాంబారూ... సాంబారూ అన్నం... ఉల్లిగడ్డా... వంకాయ... అమ్మో సాంబారు...! అన్నం, వేడి వేడన్నం.

సాంబారు... బారు... స్వప్నాబారు... మసక వెలుతుర్ల మస్త్ నిషా ఖుషీల బారు... యెంతబారు... యింత... యిహింత... బూతు...

"ఏమిటయ్యా! ఈ నెల పదహారున మీ తల్లిగారి ఆబ్దికం ఉందిగా!?

పదహారున్నేనా?... పదిహేడా?... పదహారున్నేలే... శ్రావణ శుద్ధ షష్ఠి కదూ! ఆ మహాతల్లి కాలం చేసింది".

బజారున పడిన బ్రాహ్మణ్యం. ఇది ఇంకో ఆకలి. లౌక్యం తెలిసిన ఆకలి.

"అవునండీ అచ్చుతరామయ్యగారూ"! ముక్కులోంచి నీళ్ళూ, సారాయి, బ్రాందీ కాక్‌టెయిలయ్యి...

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1785

* * *

Read other books by Kasibhatla Venugopal @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&name=Kasibhatla+Venugopal&id=369